

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ), ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ, ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 269 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 6(ਏ), ਅਤੇ ਧਾਰਾ 268 ਕਰੋੜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 4। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕੇ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੀਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਮ ਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ

ਧਰਮਪਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

Crl. 2001 ਦੇ ਐਮ. ਨੰਬਰ 31315-ਐਮ

11 ਜਨਵਰੀ, 2002

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 —S. 439(2)- ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ- ਇੱਕ ਭਗੌੜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ

ਹਾਈਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੋਰ ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਖਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਨੇ 13 ਜੂਨ 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਘੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੋਰ ਅਵੇਸਲਾਪਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ 15 ਕਿੱਲੋ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਹਨ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਮੀਰ ਹੈ ਜਾਂ ਗਰੀਬ।

(ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 14)

ਵਿਕਾਸ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ
ਰਾਜ ਲਈ ਪੀ.ਐਸ. ਸੂਲਰ, ਏ.ਏ.ਜੀ. (ਪੰਜਾਬ)
ਮੁਨੀਸ਼ਵਰ ਪੁਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ. ਐਲ. ਸਿੰਘਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ Q ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ 1 ਨੰ. 31315-ਐਮ) ਧਰਮਪਾਲ ਪੁੱਤਰ ਬੀਰੂ ਰਾਮ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਝੰਗੜੀਆਂ, ਥਾਣਾ ਨੂਰਪੁਰ ਬੇਦੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਨੇ ਕੇਸ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ) ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨੰਬਰ 36, ਮਿਤੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 1998, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 326/148/149 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਨੂਰਪੁਰ ਬੇਦੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਮਿਤੀ 13 ਜੂਨ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ।

(2) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮਪਾਲ ਪਿੰਡ ਨੂਰਪੁਰ ਬੇਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿੱਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਮਰਲੇ ਰਕਬੇ ਵਿੱਚ ਬਰਸੀਨ ਚਾਰੇ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਿੰਜਾਈ ਲਈ ਕਰਮ ਚੰਦ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 28 ਦਸੰਬਰ 1998 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੜਕੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਮਰ ਕਰੀਬ 10/11 ਸਾਲ ਨੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ 'ਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਰਮ ਚੰਦ ਟਿਊਬਵੈੱਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਰਮਪਾਲ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਜਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਧਰਮਪਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੜਕੇ ਕਰਮ ਚੰਦ (ਤਾਇਆ) ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਮ ਚੰਦ ਨੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਧਰਮਪਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਵੇ। ਧਰਮਪਾਲ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਥੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਰਮ ਚੰਦ ਵੀ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 3-4 ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਜਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੋਟਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਧਰਮਪਾਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਮੋਟਰ ਵੱਲ ਗਏ ਕਿ ਮੋਟਰ ਕਿਉਂ ਰੁਕੀ ਹੈ। ਧਰਮਪਾਲ ਕਰਮ ਚੰਦ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 10 ਕਰਮ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਧਰਮਪਾਲ ਮੋਟਰ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 7-8 ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਕੋਠੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਧਰਮਪਾਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ "ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਮਾਰ ਡਿੱਤਾ"। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ 5-6 ਵਿਅਕਤੀ ਦੌੜ ਕੇ ਆਏ। ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਕਿਰਪਾਨ ਨਾਲ ਧਰਮਪਾਲ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਸੱਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਉਠਾਇਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਯਾਨੀ ਲਿਟਫਲਰ ਫਿੰਗਰ ਅਤੇ ਰਿੰਗ ਫਿੰਗਰ ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਨੇ ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਡਾਂਗ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰੂਪ ਦੇ ਪੁੱਤਰ

ਧਰਮਵੀਰ ਨੇ ਗੰਡਾਂਸੀ ਦਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਵੱਡੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਨਸੀਬ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਧਰਮਪਾਲ ਪੁੱਤਰ ਧਨੀ ਰਾਮ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਧਰਮਪਾਲ ਨੇ ਰੌਲਾ “ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ” ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਕਰਮ ਚੰਦ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਧਰਮਪਾਲ ਦਾ ਭਰਾ ਅਮਰ ਚੰਦ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਾਏ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮਹਿੰਦਰ ਤੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਨਾਰਸੀ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਮਰਦ-ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਵੀ ਆ ਗਏ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਰਮਪਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(3) ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1916-ਐਮ ਆਫ਼ 1999) ਦਿੱਤੀ।

(4) ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਨਸੀਬ ਚੰਦ ਅਤੇ ਧਰਮਵੀਰ ਪੁੱਤਰ ਸਰੂਪ ਨੇ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ (ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰ: 1482-ਐਮ),

(5) 6 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਰਡਰ ਵੇਖੋ। ਨੰਬਰ 1482-ਐਮ ਆਫ਼ 1999, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਧਰਮਵੀਰ ਪੁੱਤਰ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਗੋਕਲ ਚੰਦ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(6) ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਧਰਮਵੀਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ (ਅਪਰਾਧਕ) ਨੰਬਰ 2306-2307/1999 ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 9 ਅਗਸਤ 1999 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ:-

“ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 438 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪੀਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(7) ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ 22 ਜਨਵਰੀ 2001 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P4 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(8) 13 ਜੂਨ, 2001 ਦਾ ਵੀਡਿਓ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਰਮਪਾਲ ਪੁੱਤਰ ਬੀਰੂ ਰਾਮ ਨੇ ਇਸ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਕਸ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੰਬਰ 31315 ਐਮ ਆਫ਼ 2001, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ

ਨੇ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ।

(9) ਕੀੜੀ ਨੇ 6 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੋਪਾਲਚੰਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 9 ਅਗਸਤ 1999 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਵੱਲੋਂ 13 ਸਤੰਬਰ 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਪਰਾਧੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 22 ਜਨਵਰੀ 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਨੇ ਸੀ. 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ)

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਕੋਲ 13 ਜੂਨ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਅਤੇ ਫਿਰ, 22 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਅਤੇ 22 ਜਨਵਰੀ 2001 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚੰਦ. ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਭਗੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 13 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਪਾਨ ਨਾਲ ਧਰਮਪਾਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਗਲਾਂ ਵੱਢਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਧਰਮਪਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਖੱਬੀ ਵੱਢੇ 'ਤੇ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕੇਵਲ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਕਿਰਪਾਨ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਕਿਰਪਾਨ ਧਰਮਪਾਲ ਵੱਲ ਚਲਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਨਾ ਚੁੱਕਦਾ ਤਾਂ ਧਰਮਪਾਲ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(11) ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੇ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂਇਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਨਾ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਇਹ 1999 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 1854 ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਰਸਤਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ।

(12) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੇ 13 ਜੂਨ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੇ ਘੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਦਿਖਾਈ! ਹਾਈਕੋਰਟ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

(13) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਫੇੜਫਾੜ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਬਲਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ

ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਕਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ੀ ਅਜਿਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਭ੍ਰਮੀਗਤ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) 1998 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 191

(14) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੋਰ ਅਵੇਸਲਾਪਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ 15 ਕਿੱਲਿਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਹੋਣ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਮੀਰ ਹੈ ਜਾਂ ਗਰੀਬ।

(15) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਿਕਸ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੋਪੜ, ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਗੇ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

1895 HC - ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ. ਐੱਚ. ਡੀ.